

Arrest

nr. 54 545 van 18 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 16 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt :

"Volgens uw verklaringen bent u een Roma zigeuner geboren in Gjilan.

Toen u ongeveer twintig jaar was verhuisde u naar Kragujevac (Servië), omdat u in Kosovo geen werk vond.

U beschikt over de Kosovaarse nationaliteit.

U beschikte in Servië over een identiteitskaart met domicilieadres in Kragujevac, maar verklaarde dat u niet weet of Servische nationaliteit bezit.

U zou steeds in Kragujevac gewoond en gewerkt hebben tot ongeveer anderhalf jaar geleden.

Sinds het gewapend conflict in Kosovo circa tien of elf jaar geleden zou u in Kragujevac problemen gekend hebben omwille van uw Roma origine. Onbekende Serviërs zouden u uitgescholden hebben voor Albanees en op uw werk zouden ze u ook Albanees hebben genoemd.

In september of oktober 2003 zou u op de parking van een supermarkt geslagen zijn door onbekenden.

U zou hen niet goed gezien hebben omdat het donker was. Ze zouden ermee gedreigd hebben om uw

woning in brand te steken indien u klacht zou indienen. Omdat u bang was diende u ook geen klacht in. Ze zouden u hard geslagen hebben in uw kruis. U zou niet meteen naar de dokter gegaan zijn omdat u dit niet durfde. Vijf jaar later liet u zich toch hebben laten onderzoeken en er werd een gezwel gevonden in één van uw teelballen. U werd hiervoor geopereerd en u kreeg ook chemotherapie.

In 2008 brandde uw wagen 's nachts uit terwijl deze in de garage stond. De brandweer kwam ter plaatse om te blussen. Er was schade aan uw woning en aan die van de bureu. De brandweer kon echter geen uitsluitsel geven over de oorzaak van de brand. Volgens u waren de ouders de personen die u in 2003 geslagen hadden. U diende geen klacht in bij de autoriteiten. U contacteerde wel de gemeente om te informeren of u in aanmerking kwam voor een vergoeding nav de brandschade.

Vijf of zes maanden na de brand zou u beslist hebben om naar Kosovo terug te keren samen met uw echtgenote. U vestigde zich in een leegstaande woning in Kosovo Polje (Fushë Kosovë) en u schreef zich ook in in deze gemeente.

Uw echtgenote, die in Kroatië geboren is, verkreeg eveneens de Kosovaarse nationaliteit op basis van jullie huwelijk.

De eerste maanden zouden jullie geen problemen gekend hebben in Kosovo. U zou over voldoende financiële middelen beschikt hebben maar omdat u niet wilde dat mensen dat wisten zou u elke dag de woning verlaten hebben om karton te gaan verzamelen. Tijdens uw afwezigheid zouden Albanese tieners in uw voortuin gekomen zijn en ze zouden uw vrouw en kinderen hebben uitgescholden en ze zouden met stenen gegooid hebben naar uw woning. U diende geen klacht in bij de Kosovaarse autoriteiten. Volgens uw echtgenote zou uzelf ook niet met rust gelaten zijn wanneer u karton ging bijeenrapen.

Omdat u bang was dat de Albanezen uw gezin iets zouden aandoen besliste u om te vluchten.

U hebt in België asiel aangevraagd op 20 mei 2010.

U beschikt over een Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op 28 april 2009, een geboorteakte afgeleverd op 14 april 2009 in Gjilan, de geboorteaktes van uw drie kinderen afgeleverd in Fushë Kosovë op 16 april 2009, een huwelijksakte afgeleverd in Fushë Kosovë op 16 april 2009, een bewijs van woonplaats afgeleverd in Fushë Kosovë op 16 april 2009, een diploma afgeleverd in Kragujevac op 13 december 1989, een attest van de brandweer van Kragujevac waaruit blijkt dat u garage in brand heeft gestaan, tal van medische attesten waaruit blijkt dat u in Servië behandeld werd voor teelbalkanker."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Betreffende uw verblijf in Servië gedurende ongeveer twintig jaar dient opgemerkt te worden dat u verklaarde niet te weten of u over de Servische nationaliteit beschikt (CGVS, p. 1, 3 en 4). Nochtans was u volgens uw verklaringen in het bezit van een Servische geboorteakte en een Servische identiteitskaart met domicilieadres in Kragujevac Servië (CGVS, p. 4).

Op basis hiervan dient ervan uitgegaan te worden dat u de Servische nationaliteit bezit. U verklaarde in dit verband dat u in Servië niet beschikte over een nationaliteitsattest (CGVS, p. 4). U zou dergelijk document echter nooit hebben aangevraagd.

Gelet op bovenstaande dient uw vrees eveneens beoordeeld te worden tov Servië.

U zou in Servië in september of oktober 2003 in elkaar geslagen zijn op de parking van een supermarkt. Volgens u was uw Roma origine de reden voor de aanval.

Ongeveer vijf jaar later is uw wagen afgebrand terwijl deze 's nachts in uw garage stond (CGVS, p. 6 t/m 8). Volgens u zouden de onbekenden die u in 2003 mishandeld hadden uw wagen in brand hebben gestoken.

Bovenstaande bewering berust echter op een louter persoonlijk vermoeden dat u niet kon staven aan de hand van concrete feiten of elementen. In tegendeel, u verklaarde zelf dat u niet weet hoe de brand ontstaan is en dat de brandweer er evenmin in geslaagd was om de oorzaak te bepalen (CGVS, p. 8 en 9). U legde een attest neer afgeleverd door de brandweer van Kragujevac waarin de schade beschreven wordt. Over de oorzaak van de brand wordt in het attest geen enkele melding gemaakt.

Betreffende beide bovenvermelde incidenten dient opgemerkt te worden dat u geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u geen beroep kon doen, of - bij eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Servië - zou kunnen doen, op de bescherming of hulp van de Servische autoriteiten.

Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat de ouders onbekenden waren en u bedreigd hadden en de Servische politie u bij het indienen van een klacht naar Kosovo zou sturen houdt geen steek (CGVS, p. 7, 8 en 9). Het is immers de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. Om een onderzoek te voeren en resultaten te kunnen boeken

moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden.

Er dient in deze context bovendien opgemerkt te worden dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen.

Bovendien kende u zelf nooit problemen met de Servische autoriteiten (CGVS, p. 7). Daarnaast haalde u aan dat u wel eens beledigd werd doordat onbekenden en collega's u een Albanees noemden (CGVS, p. 6). Dergelijke voorvallen zijn op zich echter onvoldoende ernstig om gelijkgesteld te worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Ten slotte voegde u toe dat u in Servië ontslagen werd. U zou een ontslagbrief hebben gekregen waarin geschreven stond dat u ontslagen werd omdat er een overvloed was aan werknemers. U zou na uw ontslag actief werk gezocht hebben via het arbeidsbureau maar u zou geen job hebben gekregen (CGVS, p. 6 t/m 8). Uw ontslag en daaropvolgende werkloosheid zijn echter problemen van socio-economische aard die als dusdanig niet ressorteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin maakte u aannemelijk dat deze problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

U legde ook geen documenten (ontslagbrief, arbeidsboekje,...) neer om deze problematiek te staven. U maakte ook geen melding van een onheuse behandeling door de werknemers van het arbeidsbureau. Het feit dat u geen officieel werk vond dient dan ook gezien te worden in het licht van de algemene crisis, die iedereen in Servië treft.

Wat de algemene situatie van de Roma in Servië betreft, blijkt uit de beschikbare informatie dat Roma inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en tewerkstelling, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Uit deze informatie blijkt evenwel ook dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling en dergelijke meer en verstrekt advies aan onder andere ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië.

Met betrekking tot Kosovo dient vooreerst gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en nadien met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij

bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden in Kosovo.

U verklaarde dat uw vrouw en kinderen in Kosovo Polje uitgescholden werden door etnisch Albanese minderjarigen die in de voortuin kwamen en die ook met stenen naar uw woning gooiden (CGVS, p. 6).

U haalde echter geen feiten of elementen aan waaruit zou blijken dat u geen beroep kon doen, of - bij eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo - zou kunnen doen, op de bescherming of hulp van de Kosovaarse autoriteiten.

Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat u bang was en omdat u al genoeg problemen had in Servië, kan niet als aanvaardbare uitleg worden weerhouden (CGVS, p. 11). Het is immers de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. Om een onderzoek te voeren en resultaten te kunnen boeken moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Daarnaast liet u ook na om uw probleem aan te kaarten bij de plaatselijke Roma voorzitter of Roma vereniging. U bleek niet te weten wie de Roma voorzitter van uw gemeente is. Uit gebrek aan interesse zou u hier ook niet naar geïnformeerd hebben (CGVS, p. 11).

Tot slot dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Aan bovenstaande voegde u toe dat de Kosovaarse autoriteiten in werkelijkheid geen afdoende bescherming bieden aan Roma zigeuners (CGVS, p. 11).

In dit verband dient echter opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden, als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen in Kosovo en in Kosovo Polje over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden.

Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

In uw geval dient er op gewezen te worden dat u buiten beledigingen en vandalisme gepleegd door minderjarigen tov uw echtgenote en kinderen geen andere problemen kende in Kosovo. Uw echtgenote beweerde weliswaar dat etnische Albanezen u viseerden en niet met rust lieten toen u karton ging verzamelen (CGVS echtgenote, p. 5). Uzelf maakte hier echter geen enkele melding van, hoewel u expliciet gevraagd werd of u al uw problemen had aangehaald, of er zaken waren die u nog niet had vermeld en of u nog iets had toe te voegen (CGVS, p. 11).

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden.

Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol).

Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in.

Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Over uw socio-economische situatie verklaarde u zelf dat u wel degelijk over voldoende financiële middelen beschikte. U zou in Kosovo karton verzameld hebben om te verkopen, omdat u niet wou laten blijken dat u bemiddeld was (CGVS, p. 10).

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, dd. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw persoonsgegevens en het feit dat u in Servië behandeld bent voor teelbalkanker. Dat uw ziekte veroorzaakt zou zijn door slagen en verwondingen kan uit de door u neergelegde medische attesten geenszins worden afgeleid.

Voorts houden dergelijke medische problemen op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 november 2010 een schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheids- en vertrouwensbeginsel en de motiveringsplicht.

Hij geeft hierbij een theoretische uiteenzetting van voornoemde beginselen en laat gelden dat (zie het verzoekschrift, p. 3) de bestreden beslissing *“niet juist of juridisch aanvaardbaar is”* en dat zij steunt op *“onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven”*.

Hij voert ook aan dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift louter beperkt tot een korte bespreking van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken.

In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

De commissaris-generaal heeft duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt.

Het feit dat deze motieven van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker doet in zijn verzoekschrift niet de minste poging om de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, te verklaren of te weerleggen. De Raad verwijst dan ook naar deze motieven dewelke hij beaamt en overneemt.

In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die de Raad zouden verhinderen over het beroep te kunnen oordelen.

Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE